

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKASPART LAPJA

55. évfolyam, 271. szám

Ara: 50 fillér

Szerda, 1965. november 17.

Úton a Venus-3

A TASZSZ jelentése szerint a Szovjetunióban újabb bolygóközi állomást indítottak a Venus-3 felé.

A Venus-3 automata állomást ugyanolyan rendszer szerint vezérelték napköri pályára, mint elődjét, a Venus-2 automata állomást.

A közlemény szerint a november 12-én felbocsátott Venus-2 hétfőn, moszkvai idő szerint 18 órakor 1 149 000 kilométer távolságra volt a Földtől.

Az újabb automata állomás felbocsátásának fő célja, hogy segítségével növeljék és bővítsék az adatszerezést a Venusról és a kozmikus térségről.

A Venus-3 súlya kilencszázhatvan kilogramm. Szerkezete a tudományos készülékek tekintetében némileg különbözik a Venus-2 állomás konstrukciójától. A Venus-3 újabb kísérleti feladatokat megoldására szolgál.

A Venus-3-at a kiszámítható közeli pályára vezérelték. A földi irányító- és mérőközpont figyelemmel kíséri mind a két bolygóközi állomás útját és vezérli a fedélzeti berendezések működését.

A telemetrikus szolgálat adatai szerint a Venus-3 valamennyi rendszere normálisan működik. A bolygóközi állomás november 16-án, moszkvai idő szerint 12 órakor 65 000 kilométerre, a 23 fok, 25 perc északi szélesség, valamint a 99 fok, 39 perc keleti hosszúság által meghatározott pontban volt a Föld felett.

A földi koordinációs számítóközpontban folyik a beszerelt adatok feldolgozása. (MTI)

Román kormányküldöttség érkezett Ausztriába

A küldöttség árutávozott Budapesten

Ion Gheorghe Maurer, a Román Szocialista Kormány miniszterelnöke az osztrák kormány meghívására kedden délután Bécsbe érkezett. Kíséretében van Corneliu Manescu külügyminiszter, valamint egy külkereskedelmi, egy oktatási és egy gépipari miniszterhelyettes, és számos szakértő. A vendégeket, akik egy héttel tartózkodnak Ausztriában, Klaus kancellár, Pittermann alkancellár és Kreisky

Újabb gyártmányok a gumigyárban

Viszonylag rövid idő alatt jött létre megyénk székhelyén, Szegeden a magyar gumipar legújabb bázisa. Ez új ipart, új szakmát és új szakmunkás gárdát is jelent megyénkben. Somogyi Pál, az Országos Gumiipari vállalat vezérigazgatója ezzel kapcsolatban lapunk munkatársának elmondotta, hogy a gyár teleptételek, építései és üzembehelyezései nagyobb problémákra, nehézségekre számítottak, mint amilyenek a valóságban előfordultak. A megyei és a városi szervek hathatós támogatásával és segítségével ezek mind elkerültek voltak.

A szegedi EMERGÉ gyáregységben a gyártás — mondotta a vezérigazgató — újszerűen a beruházás kivitelezésével párhuzamosan folyik, ami jelentős nehézségeket okoz. Az építőkkel kialakított jó kooperáció azonban lehetővé teszi, hogy zökkenőmentes legyen a termelés. Egyébként a Csongrád megyei Állami Építőipari Vállalat október 31-ig teljesítette ezen az építkezésen 1965. évi — korábban csökkentett — forint tervét.

Dicséret illeti az építőket, mert kívánságunknak megfelelően dolgoztak és az egyes munkákat a kooperációs tárgyalásokon meghatározott részhatáridőkre teljesítették.

A negyedik negyedévre vállalták, hogy az ötödik hajó gépalap- és padló munkáinak kivételével a hátralévő építési munkákat határidőre elvégzik, s így éves tervüket itt 2—2,5 millió forinttal túlteljesítik.

A 1966-os év új gyártmányairól szólva a vezérigazgató elmondotta, hogy január elsejétől a szegedi EMERGÉ gyáregységben kerül gyártásra a kártolószelag, amelyből 20 százalékkal többet adnak a könnyűiparnak, mint az idén. Ugyancsak a jövő év elején indul meg Szegeden az úgynevezett bordás-szőnyeg gyártása is, a mélyfűrőtömlő készítésére pedig 1966 második felévéől kerül sor. A már bevezetett gyárt-

mányok közül jövőre is folytatják a csigatömlő előállítását, a padlógyártást pedig tíz százalékkal emelik.

A szegediek jó munkájától szólva — folytatta nyilatkozatát a vezérigazgató — feltétlen meg kell említenem gyors segítségnyújtásukat az Országos Gumiipari Vállalat budapesti, Kerepesi úti telephelyén, a CORDATIC gyáregységben keletkezett tüzeset után.

A tűz pusztítása nehéz helyzetbe hozta a vállalatot a keverék-ellátás területén.

Innen kapta keverékszükségletének mintegy 90 százalékát például a szegedi gyáregység is. A tűz után tehát arra volt szükség, hogy ön-ellátásra rendezkedjenek be.

A szegediek a tüzeset után 48 órával gyors és hathatós intézkedésekkel megkezdték a keverék gyártását azokban a keverégekben, amelyeknek üzembeállítását csak mintegy két hónap múlva tervezte a vállalat. A szegedi gyáregység segítése nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a keverékgyártás reá eső részének teljesítésével — ami napi 6—8 tonnát tesz ki —, már szeptember hónapban zökkenőmentessé válhatott a vállalat keverékellátása. A szegedieket dicséri a szövetítés gyors üzemeltetése is, amellyel ugyancsak a budapesti CORDATIC gyáregységet tehermentesítették.

A gumiipar egyik jellegzetessége — mondotta befejezésül Somogyi Pál vezérigazgató —, hogy nem tűri a munkások fluktuációját. Ezen a munkaterületen igen fontos a dolgozók begyakorlottsága, a technológiai fegyelem betartása.

Az a törekvésünk, hogy szegedi gyáregységünkben is jó tüzrgárdát, szakmunkás gárdát alakítsunk ki. Ehhez is kérjük a helyi szervek segítségét annál is inkább, mert a hazai gumipar további fejlesztésének egyik bázisa éppen Szeged lesz.

O. J.

Legnagyobb szárazföldi „kikötőnk”

Száz kilométeres sebességgel rohan Záhony felé a nemzetközi gyorsvonat. Dene István, a kétezer lóerős diesel vezetője bekapcsolja a fényzőröt. Melletteünk teher- és gyorsvonat fut. Fa, érc, koks, Vagon, vagon után. A vezető megjegyzi:

— Kimegyek lassan a divatból a gőz. Egyszerűen nem bírni el a forgalmat.

Nagyon nagy Záhony igénye. Üres kocsival, rengeteg üres kocsival kell kielégíteni.

Ezer vagon naponta

Még Debrecenben mondta Tóth János, a vasútigazgatóság vezetője:

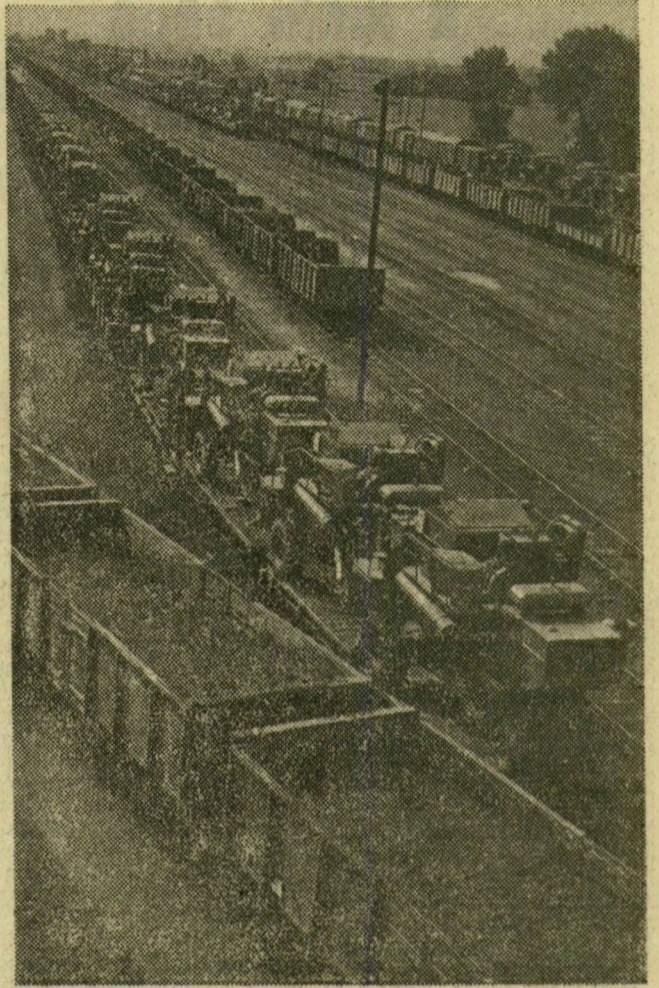
— Záhonyi úgy tekintjük, mint az ország legnagyobb szárazföldi kikötőjét. Ez az állomás, az egész záhonyi átrakó körzet bonyolítja le vasútigazgatóságunk forgalmának jelentős részét. Záhony a nap 24 órájában ezer vagon árut küld az országba. Ennyit valóban alig ad egy folyami kikötő...

Ezer vagon naponta. Miből állnak a küldemények? A hatalmas vágányhálózat állomás végében a széles nyomtávú sínsornál tört magyarsággal, de rendkívül pontosan megadja a tájékoztatást Maria Ivanovna, a Szovjet Államvasutak áruátadója:

— Reggel fogadtunk egy szerelvényt Csapról. Összesen 67 széles nyomtávú kocsi érkezett a vonattal. Króm-érc, bányafa, rönkfa, épületfa, papírfa, acél, koks, tea, gépkocsi, dimetil-szulfid, gypot, traktoralkatrész, deszka volt a vagonokban. Akit érdekkel kiszámíthatja a hozott súlyt is. Tessék besorozni a vagonok számát 62 tonnával. Ez az átlag.

Az átlagon túl persze van még más is.

— Újabbban a lyovi vasútigazgatóság a szállítások meggyorsítása érdekében nagy teljesítményű vagonokat küld hozzánk — mondja S. Kovács István, Záhony állomás főnöke. — A vagonok befogadóképessége 93 tonna. Voltam egy ilyen kocsiban. Két szép, tágas szobának felel meg ez a kocsi. A záhonyiak gondolának becslik. Három-négy magyar vagon is megtölt a benne küldött árutömeg...

Végeláthatatlan szerelvényben érkeznek a mezőgazdasági gépek a Szovjetunióból

Most kezdődött meg a Moszkvics 403 típusú személygépkocsik szállítása.

— A rendkívül tetszetős külsejű személygépkocsikat fedett vagonokban hozzák — mondotta Kallós Gyula kereskedelmi hivatalnok. — Het kocsit fér el egy vagonban. Hadd mondjam el, hogy a kirakodáshoz felhasználható az elektromos csőrő is, ha pedig villany nincs, akkor is lehet alkalmazni a könnyen kezelhető rakodóberendezést. Ennek segítségével lényegesen csökken a kocsik tartózkodási ideje, gyorsabban tudjuk visszaküldeni a fedett vagonokat.

Nincs egy perc szünet

Reggel meghallgattam Tóth Géza állomásfőnök-helyettes beszélgetését. Csappal beszélt, a napi forgalomról adott tájékoztatást. Malai Józsefnek, a határállomás kereskedelmi főnökhelyettesének.

— Az a kérésünk — mondotta —, hogy a hajnalban érkezett szerelvényt délutánig feltétlenül rakják ki. Még a mai napon szeretnénk ismét megrakni Csapont.

Záhonyban nincs egy pernyi szünet sem. S nemcsak Záhonyról van szó. Fényeslítőn kezdődik az átrakó körzet, több mint 20 kilométeren át sin sint követ és ha valaki letekint az új állomás tetejéről, végeláthatatlannak vélheti ezt a hatalmas kombinátot. Több mint százféle árut fogad Záhony. És tény, nagyon alapos adatok tanúsítják, hogy ez a határállomás táplálja első sorban hazánk kohászati műveit, innen érkeznek az érc- és koks-küldemények. Vegyiparunk nélkülözhetetlen nyersanyagforrása Záhony.

Éjjel-nappal műszakban

Éjjel-nappal, három műszakban dolgoznak a széles nyomtávú vágány átrakói. Most különösen nagy tömegű áru érkezik. Záhony dolgozóit egyedül nem képes megbirkózni az átrakással, segítségre van szükség. A segítséggel nem készlekedett Debrecen sem.

Az átrakó körzetben találkoztam II. Kiss Lajos csapattányítóval, a debreceni rakodási főnökség beosztottjával.

— Huszonnegy fővel négy brigádunk dolgozik itt — mondotta. Kéthetenként váltást csinálunk, hiszen távol az otthonról dolgoznak az emberek. Közöttük van Lovas Kiss István Monostor-pályából. Rakodómunkás, szívs, inas ember.

— Hogy keresnek?

— Hát... kialakul. A világ minden kincséért se ismerné el: jobb a kereset, mint otthon. Beszéljenek a tények. Kovács József öttagú brigádja egy nap alatt 410 forintot keresett. Kósa Sándor hattagú brigádja 527 forintot kapott egy műszakban. Ehhez jön a napi 15 forintos kiküldetési díj. És Záhonyban a szállásért egyetlen fillért sem kell fizetni...

A határállomás minden alkalommal irányvonalakat küld és ezek kétezer tonna felett szállítanak. Eljutnak az ország minden részébe a záhonyi küldemények. Valóban a népgazdaság minden ágát táplálják.

Záhony megállás nélkül dolgozik. Perenyi pihenő nélkül.

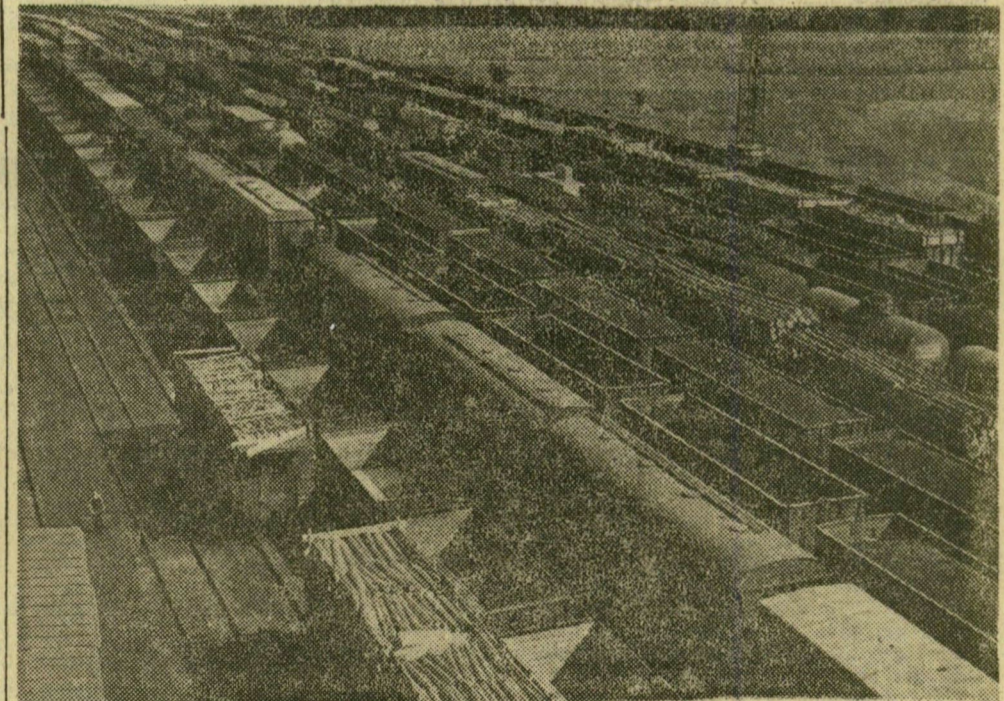
Sütő Gyula

Készül a jövő évi szakmunkásképzés terve

A harmadik ötéves terv szakmunkás-ellátása szempontjából nagyfontosságú lesz a szakmunkástanuló-intézetek 1966—1967. tanéve, ezért a tanulófelvételek előkészítése már most megkezdődött. Az Országos Tervhivatal elnöke és a munkaügyi miniszter együttes utasítást adott ki a szakmunkástanulók 1966—1967. tanévi felvételének tervezéséről. Az utasítás értelmében a vállalatoknak november 20-ig kell benyújtaniuk igényüket a szakma szerint illetékes szakmunkás-intézetekhez és ebben fel kell tüntetniük, hány tanulóat akarnak felvenni az 1966—1967. tanévre. A korai igénybejelentésre azért van szükség, hogy a Munkügyi Minisztérium 1966. februárjáig kiadhassa a fel-

vételi tervet és az intézet ennek alapján a népgazdaság érdekeinek, a vállalatok reális szükségleteinek, a fiatalok pályaválasztásának megfelelően idejében lebonyolíthatassák a felvételeket.

Felhívja az utasítás többek között a vállalatokat, fordítsanak nagy figyelmet arra, hogy mivel az általános iskolából és a középiskolából kikerülő fiataloknak körülbelül a fele leány, szakmunkástanuló igényeik összeállításánál az ide vonatkozó rendelet értelmében az előírt arányban igényeljenek leány-szakmunkástanulókat is. A közös utasítás az eddigénél nagyobb beleszólást biztosít a vállalati igényekbe a megyei tanácsok munkaügyi osztályainak.

(Kalmár István felvétele)

A kép mindennapos helyzetet tükröz. Záhony naponta ezer vagonnyi árut küld hazánk belsejébe